

TURISMUL ȘI MEDIUL TURISTIC DIN CADRUL DEPRESIUNII COLIBIȚA – PROBLEME DE GEOGRAFIE APLICATĂ

Ioan BÎCA

Cuvinte cheie: mediu turistic, turism durabil, conservarea mediului.

Key words: tourism environment, sustainable tourism, environment preservation.

ABSTRACT:

Tourism and tourism environment within the Colibița basin-Applied geography matters. The Colibița Basin, an entity with real touristic valences, is situated at the joining point of structogenes Bârgău and Călimani, superposing itself on the superior bed of Bistrița Ardeleană river. Apart from its attractive resources (volcanic relief, tonic climate, mineral springs, vegetable coating, hunting fund, landscape) as well as its historical background (former spa from late 19th century until 1976), Colibița holds the position of regional touristic pole. The main element to confer this status is the reservoir which, along with its apparition in 1982, revitalized the interest of tourists for this areal, determining important structural, aesthetic and functional changes on the environment. The present study is meant to analytically debate the complex relations, established in time, between the anthropic factor and the nature of places, with relevance for the touristic phenomenon and potential. The purpose of this demarche of applied geography is to provide the local and district authorities planning to re-launch the former spa, an objective point of view upon the possibilities of revamping and capitalization of touristic patrimony within the context of sustainable development, upon the risks and impacts induced by aggressive exploitation of touristic resources, as well as upon environmental protection and preservation.

1. Coordonatele mediului turistic din Depresiunea Colibița

Definim prin mediu turistic un areal în cadrul căruia se întrepătrund elemente geografice cu relevanță în plan atractiv, însoțite de o infrastructură adecvată (căi de acces, unități de cazare, alimentație publică și agrement). Din această perspectivă aplicăm conceptul în cazul Depresiunii Colibița, care reprezintă o entitate teritorială cu reale valențe turistice (fig.1).

Situată la contactul dintre structogenezile Bârgău și Călimani (Naum, Moldovan, 1982), Colibița ocupă bazinul superior al râului Bistrița Ardeleană și beneficiază de resurse turistice importante, atât de factură naturală (relieful de măguri magmatice din Bârgăul sudic, masivul vulcanic Bistricior și platoul vulcanogen-sedimentar din Călimanii de vest, climatul tonic-stimulativ, apele minerale, pădurile, pășunile și fânețele, vegetația subalpină, fondul cinegetic), care au fost valorificate încă de la sfârșitul secolului XIX, când în zonă se conturează stațiunea climaterică, cât și de factură antropică (lacul de acumulare, barajul din anrocamente, ocupațiile tradiționale).

Stațiunea climaterică de aici a funcționat, în diferite forme de organizare, până în anul 1976, când, odată cu începerea lucrărilor hidroenergetice, este dezactivată. În perioada următoare, mediul turistic al Colibiței a suferit prefaceri importante, marcate de strămutarea satului în bazinetul Mița, apariția carierei Pietriceaua (care a furnizat anrocamentele andezitice pentru construirea barajului), defrișarea unor suprafețe de teren, amenajarea drumului de acces pe versantul nordic al depresiunii, edificarea barajului și apariția lacului de acumulare.

Fig. 1. Vedere asupra Depresiunii Colibița de pe vf. Piatra lui Orban (1462 m).

Date fiind transformările de ordin structural și funcțional mai sus menționate, în această etapă fenomenul turistic organizat a încetat, dar interesul pentru resursele atractive ale Colibiței s-a menținut, luând astfel amploare formele de practicare a turismului bazate pe mișcare și contemplare a peisajului (turismul de weekend, turismul de traseu, turismul de escaladă, turismul de aventură etc.).

La sfârșitul anului 1982, odată cu schițarea lacului de acumulare, Colibița intră în faza turismului de masă, care va avea repercusiuni deosebite asupra mediului. Lacul devine elementul polarizator, care va concentra majoritatea fluxurilor turistice și va determina apariția unor forme de turism specifice, cum ar fi: turismul de iarbă verde, înotul, băile de aer și de soare, sporturile nautice, pescuitul.

Odată cu restrângerea șantierelor și definitivarea complexului hidroenergetic în anul 1997, pe partea nordică a lacului, în sectorul Ariniș-Fața Prășcanilor, se va contura o adevărată așezare turistică, reprezentată prin vile, cabane și case de vacanță, aparținând, în cea mai mare parte, unor cetățeni din Bistrița. În ultimii ani, un alt nucleu de construcții turistice particulare se schițează pe partea de sud-vest a lacului, sub Culmea Pietrei.

În acest moment, Consiliul Județean Bistrița-Năsăud și Primăria comunei Bistrița-Bârgăului pun problema relansării stațiunii climaterice Colibița, fapt care implică o serie de demersuri specifice, legate de asigurarea bazei materiale și a elementelor de infrastructură, pentru ca această stațiune să devină funcțională. Asupra acestui aspect vom reveni spre finalul acestui material.

2. Impactul activităților antropice asupra mediului turistic de la Colibița

Data fiind bogăția de resurse (pășuni, fânețe, păduri, roci vulcanice, ape minerale, ape curgătoare, filoane metalifere, peisajul), omul a interacționat de timpuriu cu mediul din Depresiunea Colibița, producând anumite modificări la nivel structural, estetic și funcțional în cadrul acestuia.

Primul component al mediului care a avut de suferit a fost pădurea. Asaltul asupra pădurii începe odată cu sedentarizarea populației pe aceste meleaguri, în secolul XIX, când pentru extinderea pășunilor și a terenurilor arabile au fost defrișate în sistem ras mari suprafețe forestiere în partea de nord-vest a depresiunii (Ariniș, Fața Căsarului, Valea Măgurii), sub Culmea Pietrei (Poienele de sub Deal) și în unele zone de culme (Dealul Blajei, Dălbidan, Prelucile Bistriștenilor etc.), fapt care a favorizat instalarea eroziunii sau alunecărilor pe anumite suprafețe și chiar a ravenației.

Odată cu trecerea la valorificarea sistematică a lemnului (încălzire, construcții, industrializare), spre sfârșitul secolului XIX și în secolul XX, partea de est și sud-est a Colibiței s-a transformat radical sub acțiunea lucrărilor forestiere. Amintim aici exploatarea Dălbidan, Valea lui Toader, Locurile și Terha, din bazinul Izvorul Lung, apoi Pănuț, Țiganca, Scurtu și Tirimii, din valea Colbului. În aceste zone s-a conturat, de-a lungul timpului, un peisaj tipic, cu cabane forestiere, drumuri de acces, rampe de încărcare a buștenilor, stive de bușteni și utilaje specifice (tractoare, remorci etc.), din care se mai păstrează, aici și acolo, anumite mărturii (cabane păraginite, fundații, drumuri). Îndepărtarea masivă a vegetației arborescente din această zonă a stimulat procesele erozionale, care au generat un relief dezolant (ogașe, ravene, surpări, câmpuri de grohotișuri), încetățenit sub denumirea de „locuri rele” (de exemplu Locurile Toader și Locurile Arii).

După 1990, efervescența exploatărilor forestiere a scăzut mult, dar interesul pentru lemn se mai păstrează. Astăzi se efectuează defrișări în zonele Dălbidan, Dascălu, Terha, Tirimii, Colbu, Țiganca și Sub Deal, fapt care influențează negativ latura estetică a peisajului din locurile respective (bușteni, șanțuri, cioate, versanți de zgoliți etc.).

Pentru transportul buștenilor s-au amenajat de-a lungul timpului drumuri forestiere, care au dat frâu liber eroziunii. Sub acțiunea apelor de ploaie suprafața acestora a suferit în multe locuri procese de ravenație, înnămolire și surpare, care îngreunează accesul (figura 2).

Activitatea de transport a materialului lemnos stresează animalele sălbatice prin zgomotul produs, determină poluarea aerului și incomodează adesea deplasarea pe jos sau cu mijloace de transport.

Prelucrarea locală a lemnului, prin intermediul cicularelor și a gaterelor, determină conturarea, din loc în loc, a unor grămezi de rumeguș (pe Colbu, la gura Izvorului Lung etc.). Acest fapt are, pe de-o parte, un impact estetic negativ, iar pe de altă parte poluează pânza freatică, deoarece prin descompunere lemnul eliberează fenol.

Prospecțiunile și explorările miniere din bazinul superior al Colbului (gura pârâului Aurar), efectuate între anii 1949-1953 și 1980-1989 de către Intreprinderea de Prospecțiuni și Exploatare Geologice Suceava, au dus la apariția unei imense halde de steril, alungite pe 150 m, paralel cu valea Colbului. Materialele acestei halde sunt spălate de către ploii, iar șuvoaiele ajung în apele Colbului, contaminându-le astfel, cu

oxizi și metale grele. Același fenomen se întâmplă și din cauza apelor care drenează galeria.

Dar impactul major asupra mediului din Depresiunea Colibița l-au avut lucrările hidroenergetice, care au influențat și continuă să influențeze fiecare component al peisajului. Pentru obținerea anrocamentelor (blocuri de andezit) și înălțarea barajului a fost decopertată și retezată culmea Pietricelei, care a rămas cu o înfățișare dezolantă, deși văzută dinspre vest, are aspect emblematic (figura 3). Cariera conturată atunci este funcțională și astăzi, de aici extrăgându-se în jur de 50 000 t piatră anual, care se utilizează pentru diferite lucrări de amenajare și reabilitare a drumurilor din județ.

Fig. 2. Procese de ravenație pe un drum forestier din Poiana Slătioarei.

Fig. 3. Cariera Pietriceaua – vedere dinspre sud-vest.

Amenajarea drumurilor de acces a vulnerabilizat versanții din zona Dl. Pușcă-Capu Dealului, prin apariția unor abrupturi și taluzuri care evoluează continuu prin fragmentare, prăbușire și surpare. De asemenea, și suprafața drumurilor în acest sector suferă procese de tasare și fragmentare, fapt care constituie un risc tehnologic demn de luat în seamă.

Schițarea lacului de acumulare, începând cu luna decembrie a anului 1982, are anumite repercusiuni asupra climatului, proceselor hidrologice și hidrogeologice, vegetației și faunei, proceselor geomorfologice și activităților turistice.

Odată cu apariția noii suprafețe climatogene, reprezentate prin luciul de apă, a crescut ușor umezeala relativă a zonei, se produc frecvent cețurile de evaporație, se resimt brizelor lacustre și s-a semnalat o atenuare a regimului termic cu 1-2⁰ C.

Sub aspect hidrologic se constată apariția unor elemente artificiale, reprezentate prin aducțiunile Repedeș și Bârgău, iar în plan hidrogeologic au loc variații ale pânzei freatice, legate de nivelul apei din lac. Odată cu individualizarea lacului, zona de descărcare a apelor subterane din versanți s-a ridicat la nivelul acestuia, dar nu s-au constatat iviri de izvoare sau antrenarea materialelor necoezive de către curenții subterani.

Vegetația și fauna au suferit puține modificări de ordin structural. Pot fi semnalate unele plante hidrofile pe malurile lacului (papură, stuf, rogoz, anin) și prezența rațelor sălbatice.

Volumul de apă acumulat la Colibița are consecințe și asupra proceselor morfo-lacustre și morfo-fluviale. Dinamica apelor din lac afectează, într-o anumită măsură, stabilitatea malurilor și substratul din apropierea acestora. Se pot observa sectoare cu surpări sau prăbușiri ușoare, iar atunci când nivelul apei scade este vizibilă de-a lungul malurilor o fâșie sub forma unei terasete de eroziune (figura 4).

Fig. 4. Terasetă de eroziune evidențiată la scăderea nivelului apelor din lac.

Odată cu conturarea lacului a avut loc ridicarea nivelului de bază la care se raportau organismele fluviale din spațiul depresionar, fapt care determină încetinirea proceselor de eroziune în adâncime și intensificarea proceselor de acumulare în cadrul albiilor. De asemenea, pâraiele afluențe își clădesc la gura de vărsare conuri de dejecție suspendate, iar la coada lacului se schițează o formațiune acumulativă de tip deltă. Cuveta lacustră se comportă ca un bazin de sedimentare, în care se acumulează aluviunile transportate de către afluenți. Acest fapt va duce în timp, la colmatarea lacului. Deocamdată nu este nici un pericol, întrucât se apreciază că acest fenomen decurge lent, dar dacă vegetația forestieră din bazinul de recepție (amonte de lac) va fi îndepărtată de pe mari suprafețe, mai ales spre obârșiile văilor Colbu și Izvoru Lung, atunci va avea loc reactivarea și chiar intensificarea eroziunii, iar transportul de aluviuni va crește, grăbind colmatarea lacului.

Gospodăriile din satul Colibița și construcțiile turistice apărute afectează calitatea aerului și apei prin fenomenul de poluare menajeră (încălzirea locuințelor, pregătirea hranei, deversarea apelor uzate).

Apariția lacului de baraj antropoc a schimbat raportul de potențial între elementele atractive al Colibiței. Dacă până atunci pe primul loc se aflau aerul curat, liniștea și peisajul, acum în prim plan este suprafața lacustră. Lacul polarizează majoritatea activităților turistice și a generat forme noi de relaxare și agrement, cum ar fi: băile de soare, înot, picnicurile, plimbările cu barca și pescuitul. Acestea sunt, de

fapt, activități turistice mai mult sedentare (care induc subevaluarea restului potențialului estetic al zonei), decât dinamice (care să contribuie la menținerea sănătății și la cunoașterea frumuseților din cadrul depresiunii).

De asemenea, lacul a determinat înfripirea actualei așezări turistice, pe malul nordic al său, care reconstituie stațiunea climaterică de odinioară. Îngrămădirea vilelor și cabanelor spre luciul de apă are, pe de-o parte, efecte estetice neplăcute, iar pe de altă parte, îngrădește accesul turiștilor spre lac. Conform regulamentului, pe malurile lacului se desfășoară zona de protecție, delimitată de proiectarea cotei barajului în jurul lacului la nivelul normal de retenție, în cadrul căreia accesul este liber, iar ridicarea oricăror construcții (garduri, pontoane, anexe) este interzisă. Ca atare, se impune ca Sistemul de Gospodărire a Apelor Bistrița, care administrează lacul, să rezolve această problemă, iar luciul de apă să poată fi admirat de toți turiștii.

Circulația turistică motorizată atinge cote alarmante, mai ales în weekend, fapt care compromite nevoia de liniște și calitatea aerului.

Prin urmare, pentru protecția, conservarea și ocrotirea mediului de la Colibița și din împrejurimi, în cadrul comunei Bistrița Bârgăului și a Depresiunii Colibița au fost stabilite următoarele arii protejate:

- Valea Repedea (220 ha), rezervație complexă, cu relief rezidual modelat în aglomerate vulcanice (abrupturi, colți, ziduri, „apostoli”), pâlcuri de larice (*Larix decidua*), alte specii de plante și animale ocrotite;

- Cheile Bistriței Ardelene (50 ha), rezervație complexă, cu formațiuni erozionale spectaculoase (abrupturi, ziduri, vârfuri cu aspect zoomorf, culoare crionivale, văiugi);

- Tătarca-Stâncile Țapului (25 ha), rezervație peisagistică de mărturie geomorfo-geologice sculptate în piroclastite (abrupturi, vârfuri, ziduri, creste reziduale);

- Bistricior (20 ha), rezervație complexă, cu relief periglaciuar și plante subalpine (afin merișor, rododendron, jneapăn, ienupăr);

- Tăul Zânelor (15 ha), rezervație complexă, care conservă lacul cu același nume, precum și diferite specii de floră și faună.

Varietatea patrimoniului natural posedat de comuna Bistrița Bârgăului este în atenția Agenției de Protecție a Mediului Bistrița-Năsăud, care a propus includerea acestui areal în rețeaua NATURA 2000. În acest context, este vorba de Situl NATURA 2000-Cușma, un teritoriu cu o suprafață de 44.000 ha, care ar urma să reunească toate ariile protejate de pe teritoriul comunei: Bistricior, Tăul Zânelor, Valea Repedea, Cheile Bistriței, Tătarca și Piatra Cușmei.

3. Impactul activităților turistice asupra mediului din cadrul Depresiunii Colibița și riscurile aferente

Până la declanșarea lucrărilor hidroenergetice, în anul 1976, modificările induse în peisaj de către activitățile turistice au fost reduse, pentru că interesul general era de a păstra integritatea acestei zone și echilibrul dintre om și natură.

După această dată, mediul din Depresiunea Colibița va începe să resimtă numeroase schimbări. Odată cu creșterea suprafeței lacului de acumulare, prin anul 1984, se relansează interesul turistic pentru Colibița și începe, de fapt, etapa turismului de masă. În următorii ani, pajiștile din jurul ochiului de apă vor fi invadate de mii de turiști, fapt care va duce la degradarea covorului erbaceu, la declanșarea eroziunii de suprafață și la acumularea unor mari cantități de deșeuri (cutii, ambalaje,

sticle etc.). Din această cauză, din când în când, au loc activități de ecologizare, întreprinse de diferite organizații naturiste bistrițene (Clubul Montan Gunther Malzer, Clubul Montan Gențiana etc.).

Pe la începutul anilor 90, pe măsura restrângerii șantierelor și finalizării barajului, la Colibița se declanșează procesul de construire a infrastructurii turistice particulare. Este momentul când, după părerea noastră, începe declinul acestui areal, ca zonă de recreere și ca oază de liniște în cadrul județului.

Pe cele două maluri ale lacului, pe sub culmea Pietrei lui Orban, pe sub Dl. Pușcă și prin pripoarele Căsarului, vor apărea vile, cabane, case de vacanță și pensiuni, care vor sufoca treptat zona (fig.5). Conform datelor furnizate de Primăria comunei Bistrița Bârgăului, sub jurisdicția căreia se află zona, la Colibița există 300 de edificii cu caracter turistic, iar numărul acestora este în creștere.

Fig. 5. Vedere asupra așezării turistice de pe malul nordic al lacului de acumulare.

Gardurile, ridicate pentru a delimita proprietățile, au redus tot mai mult accesul spre oglinda lacului, iar traficul rutier s-a intensificat, mai ales la sfârșit de săptămână și în sezonul cald. Peisajul este aglomerat, iar impactul asupra mediului este evident: consumul de spațiu, zgomot, deșeuri, degradarea pajiștilor, declanșarea eroziunii, poluarea aerului și a apei, construcții inestetice, stresarea animalelor sălbatice etc. Toate acestea duc inevitabil la autodistrugerea și la devalorizarea turistică a zonei.

Este evident că în ceea ce privește valorificarea potențialului turistic și dezvoltarea activităților specifice, la Colibița nu a existat nici un plan, nici un proiect, nici un program. Pentru că dacă s-ar fi luat în considerare toți factorii de mediu, dacă s-ar fi întocmit studii de fezabilitate, dacă s-ar fi întreprins zonarea teritoriului și s-ar fi luat în calcul impactul omului asupra peisajului, nu s-ar fi ajuns aici. În mod normal, Depresiunea Colibița trebuia să fie declarată arie protejată, gen parc natural și, în acest caz, amenajările turistice ar fi luat o altă direcție. S-ar fi impus anumite

restricții privind amplasarea construcțiilor și a căilor de comunicație, circulația turistică și tipurile de turism practicate.

Dacă procesul de exploatare turistică a zonei va fi menținut sub control, la parametrii acceptabili, Colibița își va recăpăta dimensiunile turistice de altădată. Depinde, însă, de autoritățile locale (Primăria comunei Bistrița Bârgăului) și județene (Prefectura județului Bistrița-Năsăud, Consiliul Județean Bistrița-Năsăud), precum și de localnici și turiști, modul în care se va gestiona patrimoniului natural din această regiune. Noile strategii după care trebuie să se desfășoare activitățile de agrement la Colibița aparțin dezvoltării durabile și turismului ecologic și se încadrează în normele și principiile de valorificare a resurselor atractive și de protejare a naturii.

Sintetizând cele spuse mai sus, activitățile turistice practicate în spațiul Depresiunii Colibița generează o serie de consecințe asupra mediului, după cum urmează:

a) *impacte fizice*, asupra reliefului, calității aerului și apei, covorului vegetal, faunei, solurilor și peisajului;

b) *impacte economice*, asupra populației locale și a proprietarilor de echipamente turistice (pensiuni, vile, cabane, baruri, ambarcațiuni etc.);

c) *impacte culturale*, asupra populației locale, materializate prin emanciparea comportamentală a locuitorilor, în urma relației acestora cu fluxurile turistice, și prin modificarea profilului turistic al zonei; asupra turiștilor care vizitează Colibița și intră în legătură cu locuitorii acesteia;

d) *impacte psihologice*, pozitive sau negative, rezultate din relația turiștilor cu localnicii, cu proprietarii de echipamente turistice și cu peisajul actual, puternic antropizat.

4. Model de amenajare turistică a Depresiunii Colibița

Așa cum arătam la începutul acestui studiu, autoritățile județene și cele locale de la Bistrița Bârgăului, plănuiesc pentru următorii ani relansarea stațiunii climaterice Colibița. Pentru aceasta ar trebui îndeplinite anumite condiții, cum ar fi:

- integrarea oficială a pensiunilor existente în circuitele turistice județene și naționale;
- construirea unor noi baze de cazare, alimentație publică, agrement și cură;
- modernizarea căilor de acces spre Colibița și a căilor de comunicație din interiorul depresiunii;
- îmbunătățirea serviciilor telefonice și extinderea rețelei de internet și televiziune prin cablu;
- realizarea sistemului de aprovizionare cu apă, canalizare și evacuare a apelor uzate;
- zonarea geomorfofuncțională a spațiului depresionar și delimitarea suprafețelor destinate amplasării anumitor construcții turistice;
- stabilirea unor coordonate arhitectonice precise în ceea ce privește construirea edificiilor turistice;
- încurajarea inițiativei private în cadrul satului Colibița, pentru dezvoltarea turismului rural și agroturismului;
- amenajarea unui punct de informare turistică.

Pentru practicarea civilizată a activităților turistice și pentru protecția mediului, ar fi necesare anumite amenajări, dintre care amintim:

- realizarea unei zone de protecție în jurul lacului, spre care să aibă acces toți turiștii;
- stabilirea unor puncte reprezentative pentru contemplarea lacului și a peisajului depresionar, dotate cu mese și scaune din lemn, balustrade, recipiente pentru depozitarea deșeurilor și panouri informative;
- delimitarea unor zone pentru campare, picnic, băi acvatice, băi de aer și băi de soare, în cadrul cărora să fie amplasate mese și scaune, vetre de foc zidite, surse de energie electrică, lemn de foc, toalete și recipiente pentru depozitarea deșeurilor;
- stabilirea și amenajarea traseelor turistice spre obiectivele atractive principale, prin semnalarea lor cu marcaje specifice și prin amplasarea unor indicatoare și a unei hărți turistice a zonei;
- amplasarea unor parcări și locuri de popas de-a lungul traseelor turistice, dotate cu mese și scaune din lemn, cu acoperiș pentru vreme rea și cu recipiente pentru deșeuri;
- amenajarea izvoarelor cu apă dulce aflate pe anumite trasee turistice, a izvorului mineral Dălbidan și a izvorului clorosodic din Poiana Slatinii;
- stabilirea și amenajarea unor trasee de cicloturism semnalate corespunzător;
- schișarea unor poteci turistice reprezentative spre anumite obiective și stabilirea unor puncte de belvedere asupra depresiunii și a culmilor muntoase din jur;
- stabilirea unor platforme pentru lansarea parapantelor, ținându-se cont de relief, vizibilitate și dinamica atmosferei.

O parte din aceste necesități au început să fie puse în practică deja. Astfel, primăria comunei Bistrița Bârgăului a întreprins câteva lucrări specifice, dintre care amintim:

- amenajarea unor popasuri turistice (popasul de la gura Șoimului, popasul Știubei, de la intersecția drumului de contur cu drumul Pănuțelului, în Poiana Slătioarei);
- amenajarea fântânii cu apă sărată din Poiana Slătioarei și aducțiunea apelor de aici, prin conductă, la popasul turistic Știubei;
- modernizarea DJ 173 A pe teritoriul comunei Bistrița Bârgăului și pe tronsonul Ariniș-Blaju la Colibița.

De asemenea, Serviciul Public Salvamont Bistrița-Năsăud a refăcut marcajele turistice de pe anumite trasee și a marcat trasee noi (punct galben pe drumul de contur spre Tăul Zânelor și Tirimii, punct roșu spre Capu Dealului și Pietra lui Orban etc.), iar Consiliul Județean Bistrița-Năsăud a demarat lucrările de amenajare a DJ 173 A în sectorul Ariniș.

Toate aceste amenajări cu caracter turistic, propuse de noi în cadrul Depresiunii Colibița, ar asigura protecția mediului, practicarea turismului durabil și buna funcționare a viitoarei stațiuni turistice.

5. Concluzii

Mediul turistic din Depresiunea Colibița se caracterizează prin dimensiuni geografice semnificative, care-i conferă un potențial atractiv important. Din această cauză Colibița reprezintă un pol turistic regional, care concentrează fluxuri turistice dinspre orașul Bistrița și dinspre localitățile învecinate, dinspre județele limitrofe (Suceava, Mureș) și chiar dinspre zone mai îndepărtate ale țării. Din această cauză se impune ca autoritățile locale și județene să-și reconsidere poziția față de această zonă

și să treacă la aplicarea concretă și corectă a unor măsuri specifice dezvoltării durabile și practicilor ecoturistice. De asemenea, un rol important în această ecuație îl are populația locală și proprietarii de echipamente turistice, care trebuie să conștientizeze necesitatea conservării patrimoniului turistic de aici. Evoluția turistică a Depresiunii Colibița este inevitabilă, dar trebuie să se desfășoare controlat, pe coordonate bine stabilite.

BIBLIOGRAFIE

- Bîca, I., Chintăuan, I.**, (2000), *Zonarea turistică a județului Bistrița-Năsăud*, Studii și cercetări de Geologie-Geografie, 5, Complexul Muzeal Bistrița-Năsăud.
- Chintăuan, I.**, (1998), *Ape minerale și stațiuni din județul Bistrița-Năsăud*, Ed. Supergraph, Cluj-Napoca.
- Coccean, P.**, (1993), *Geografia turismului*, Edit. Univ. „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca.
- Mac, I.**, (2003), *Știința mediului*, Edit. Europontic, Cluj-Napoca.
- Moldovan, Gr.**, (1984), *Complexul hidrotehnic Colibița*, în Comunicări și referate de geografie, București.
- Naum, T, Moldovan, Gr.**, (1982-1983), *Zona de contact (bordură) Bârgău-Călimani*, I-II, Analele Universității din București, s. Geografie.
- Naum, T, Moldovan, Gr.**, (1987), *Bârgău-ghid turistic*, Edit. Sport-Turism, București.
- Naum, T, Butnar, E.**, (1989), *Munții Călimani*, în Monografii Montane, Edit. Sport-Turism, București.
- Rusu, E.**, (1999), *Munții Bârgăului. Studiu fizico-geografic*, Edit. Universității „Al. I. Cuza”, Iași.
- Sârca, I.**, (1957), *Câteva aspecte de geomorfologie din Munții Bârgăului*, în Probleme de geografie, IV, București.
- Șteff, I.**, (1986), *Modificări antropice ale peisajului geografic în depresiunea Colibița. Aspecte metodice*, Lucrare științifico-metodică pentru obținerea gradului didactic I, Universitatea Babeș-Bolyai, Facultatea de Biologie-Geografie și Geologie, Cluj-Napoca.
- *** (1999), *Urmărirea comportării construcțiilor la acumularea Colibița, județul Bistrița-Năsăud*, Compania Națională Apele Române, Direcția Apelor Someș-Tisa, Cluj-Napoca.
- * * * (2008), *Strategia locală de dezvoltare durabilă 2008-2013*, Consiliul local al comunei Bistrița Bârgăului.
- * * * (1996), *Măsurători seismice pentru urmărirea comportării în timp a rocii de fundare la barajul Colibița*, Sistemul de Gospodărire a Apelor Bistrița-AH Colibița, Institutul de Studii Geotehnice și Geofizice, Geotec. SA București.

Ioan BÎCA
Facultatea de Geografie
Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca
Extensia universitară Bistrița
E-mail:john_grimo@yahoo.com